

[Jens Thoft]

Skylden for, at vi er endt her, hvor vi er endt, har efter min bedste opfattelse regeringen og skatteministeren. I dette tilfælde taler jeg til kasketten, for det er jo ministerens forgænger, som har det hele og fulde ansvar. Vi har set i den rapport, som kom i efteråret om ambisagen, at man i regeringen og ministeriet var vidende om, at der var ganske voldsomme EF-problemer. Disse EF-problemer er aldrig blevet formidlet til Folketingets Skatteudvalg. Derfor må jeg sige, at vi andre almindelige medlemmer af udvalget har rimelig ren trompet at trutte i i denne sag, men at regeringen og ministeren – her taler jeg igen til hans kasket – ikke har ren trompet at trutte i.

Da det lå klart, at der var risiko for, at vi kunne tabe sagen, da den var rejst og proceduren ved EF-Domstolen gik i gang, mener jeg, det var en fatal fejltagelse, at man ikke dengang ændrede ambien til det, der senere skete, nemlig 25 pct.-momsen, eller kaldte ambien det, den var. Der ligger den fatale fejltagelse, for var det sket dengang, ville der have været nogle – som i øvrigt alligevel var gået fallit – som ville have skyldt noget ambi, og som ville have fået det eftergivet, og det var til at leve med. Men den tilstand, vi er endt i, hvor læger slipper for et helt års ambi, landbrug for et halvt års ambi og andre mennesker for et kvartals ambi, er vanskelig at leve med, og igen – slubberterne, de, der ikke har betalt, er sluppet fuldstændig.

Når vi så taler om Fremskridtspartiets forslag, som jeg har den allerstørste forståelse for, må jeg sige, at jeg ikke synes, det er løsningen, for det, Fremskridtspartiet foreslår, er, at de forbrugere, der én gang har betalt arbejdsmarkedsbidraget til erhvervslivet, kommer til at betale en gang til. Som forbruger føler jeg mig til grin for så vidt angår sidste kvartal, for dér har jeg som forbruger indbetalt arbejdsmarkedsbidrag, men det er aldrig nogen sinde af erhvervslivet blevet afregnet til statskassen. Allerede dér føler jeg mig til grin, og det, Fremskridtspartiet nu vil have, er, at vi skal være til grin i endnu et kvartal for at skabe lidt mere ligestilling.

Jeg synes, man retter bager for smed. Jeg synes, det er ukorrekt at løse det på den måde, som Fremskridtspartiet foreslår, selv om jeg har den allerstørste forståelse for, at der burde ske noget. Jeg har i Skatteudvalget forsøgt, om

man ikke kunne lave en eller anden afgift med tilbagevirkende kraft, så man på den led fik indkradset pengene. Ministeren siger, at det ikke kan lade sig gøre. Det vil også blive underkendt ved EF-Domstolen, og så ved jeg ikke, hvad man skal gøre. Men jeg synes, det er en helt uantagelig retstilstand, vi er endt i, og jeg vil laste skatteministeren for, at vi er endt dér.

Glønborg (KRF):

Da der jo er skiftet skatteminister undervejs, føler jeg mig forpligtet til at fortælle noget her. Kristeligt Folkeparti har ikke deltaget i kritikken af den forrige skatteministers handlinger vedrørende indførelsen af ambien, og det agter vi heller ikke at gøre.

Da huset begyndte at brænde, og da kendelsen fra EF kom – på et meget, meget ubelejligt tidspunkt – var nogle repræsentanter for forskellige partier til møde med den tidligere skatteminister og flere fremtrædende folk. Så vidt jeg husker, deltog den nuværende skatteminister ikke i mødet. På dette møde, hvor man drøftede, hvordan man skulle forholde sig til det, der nu skete fra EF-siden, sagde Kristeligt Folkeparti meget klart og tydeligt, at vi ikke ville være med til en uretfærdig behandling af de mennesker, der havde betalt det, de skulle, til tiden, i forhold til dem, der ikke havde betalt til tiden. Vores ønske var, at man skulle indkræve også det sidste kvartal hos skyldnerne. Til påstanden om, at det må vi nok ikke for EF, og det er der ikke lovhjemmel til osv., vil vi bare sige, at vi synes, vi skal gøre det.

Jeg ved ikke, om fru Lone Dybkjær vil tillade, at skatteministeren hører det, jeg siger direkte til skatteministeren nu; så venter jeg så længe.

Vi har sagt, at vi synes, man skulle indkræve beløbet. Jeg ved godt, at nogle vil sige, at det sker der måske et eller andet ved. Jamen lad os da se! Lad os bruge al den opfindsomhed, vi har, til at gøre det, som vi mener er rigtigt. Det er derfor, vi sidder i Folketinget. Det er for at foretage de handlinger over for borgerne, som vi mener er rigtige.

Der er altså to måder at skabe en form for retfærdighed på. Fremskridtspartiet har foreslået én. Kristeligt Folkeparti ønsker at gøre det på en anden måde, og vi vil bede skatteministeren om at mobilisere sin påhidsomhed. Vi